

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ

САК ВІКТОР МИКОЛАЙОВИЧ

УДК 342.9 + 351.74

**АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ НАДАННЯ
ПОСЛУГ ЩОДО ЗБЕРІГАННЯ ТИМЧАСОВО ЗАТРИМАНИХ ОВС
ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ**

12.00.07 – адміністративне право і процес;
фінансове право; інформаційне право

Автореферат
дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата юридичних наук

Дніпропетровськ – 2016

Дисертацією є рукопис.

Робота виконана в Національній академії внутрішніх справ, Міністерство внутрішніх справ України.

Науковий керівник –

доктор юридичних наук, професор
Лошицький Михайло Васильович,
Національна академія внутрішніх справ,
професор кафедри адміністративного права і процесу.

Офіційні опоненти:

доктор юридичних наук, доцент
Юнін Олександр Сергійович,
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ,
декан факультету № 1 ННІ ПОЗН;

кандидат юридичних наук, доцент,
Чаплинська Юлія Анатоліївна,
Дніпропетровська місцева прокуратура № 1
Дніпропетровської області,
прокурор.

Захист відбудеться 30 травня 2016 р. об 11-00 годині на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 08.727.02 у Дніпропетровському державному університеті внутрішніх справ за адресою: 49005, м. Дніпропетровськ, просп. Гагаріна, 26.

З дисертацією можна ознайомитись у бібліотеці Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпропетровськ, просп. Гагаріна, 26).

Автореферат розісланий 28 квітня 2016 р.

**Учений секретар
спеціалізованої вченої ради**

В.С. Березняк

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Після проголошення незалежності нашої держави кардинальні економічні та суспільно-політичні зміни всередині нашої країни спричинили стрімкий розвиток ринкових відносин, особливо в економічній сфері. У зв'язку з цим особливого значення набули питання, що пов'язані з регулюванням надання різноманітних послуг. Нині їх регулювання в Україні здійснюється шляхом прийняття відповідних законодавчих та інших нормативно-правових актів. Значна кількість послуг існували і за часів соціалістичної економіки, інші мали часткове застосування, окремі не надавалися взагалі, а тому стали новим явищем в економічному житті українського суспільства.

Послуги щодо зберігання транспортних засобів або, як їх ще називають у побуті, «послуги автостоянки» також існували і за часів СРСР. Ще в 1960-і рр. зберігання транспортних засобів поділялось на платне та безоплатне. Однак прибуток від такої діяльності отримувала лише держава через підприємства та установи, що організовували таку діяльність.

З появою на теренах України нового економічного явища – підприємництва отримали нового розвитку й послуги щодо зберігання транспортних засобів. З того часу постало питання щодо всебічного правового регулювання надання даного виду послуг та необхідність дослідження організаційно-правових аспектів, пов'язаних з їх наданням, у тому числі і як виду підприємницької діяльності.

На сьогодні надання послуг щодо зберігання транспортних засобів на автостоянках регулюється Постановою Кабінету Міністрів України від 22.01.1996 № 115. Проте в ній досить спірно трактуються деякі поняття, що пов'язано з невідповідністю та неузгодженістю однорідних норм підзаконних та законодавчих актів. У практичній діяльності це викликає досить значні труднощі як для суб'єктів господарювання з надання зберігальних послуг, так і в роботі державних органів, які покликані контролювати діяльність згаданих суб'єктів. Досить часто жертвами неналежного правового регулювання надання таких послуг стають звичайні громадяни – споживачі послуг зберігання.

Особливо виявили проблемний характер відносини, що виникають під час, до або після надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів. Для покращення їх регулювання Постановою КМ України від 17.12.2008 № 1102 було затверджено Порядок тимчасового затримання та зберігання транспортних засобів на спеціальних майданчиках і стоянках. Однак деякі питання у вказаних правовідносинах все ж таки залишились, навіть після внесення до вказаного порядку змін та доповнень. Зокрема вони стосуються компенсації витрат за зберігання затриманих транспортних засобів, особливо на стоянках недержавної форми власності, встановлення монополю високих цін на послуги такого роду, що також спричинене суперечністю норм різних нормативно-правових актів між собою,

неправильним розумінням правової природи послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів.

Загальні питання адміністративно-правового регулювання органів внутрішніх справ були предметом наукових досліджень М. І. Ануфрієва, О. І. Безпалової, Ю. П. Битяка, В. Т. Білоуса, І. П. Голосніченка, І. В. Зозулі, Д. П. Калаянова, Р. А. Калюжного, А. Т. Комзюка, Ю. Ф. Кравченка, О. В. Кузьменко, А. М. Куліша, В. Л. Грохольського, К. Б. Левченко, М. В. Лошицького, Н. П. Матюхіної, О. І. Миколенка, Р. В. Миронюка, Т. П. Мінки, О. М. Музичука, В. І. Олефіра, В. М. Плішкіна, Т. О. Проценка, А. О. Собакаря, В. Д. Сущенко, В. К. Шкарупи, Х. П. Ярмакі, О. С. Юніна та інших науковців. Однак, незважаючи на достатньо велику кількість наукових праць з різних напрямів діяльності органів внутрішніх справ України, питання адміністративно-правового регулювання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів, висвітлені фрагментарно, в межах більш широкої правової проблематики, відповідно залишилися невирішеними проблеми теоретичного, організаційного і правового характеру їх діяльності, що підкреслює доцільність наукового пошуку з досліджуваних проблем.

За період становлення і розвитку незалежної України теоретичні розробки в галузі адміністративного права не торкалися сфери цієї діяльності. У вітчизняних наукових дослідженнях зазначеному питанню до цього часу не було приділено окремої уваги. Існуючі на сьогодні наукові праці охоплюють відносини щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів на спеціальних майданчиках і стоянках лише опосередковано, не даючи відповіді на питання про їх правову природу. Предметом наукових праць М. І. Брагінського, К. С. Богуш, Е. М. Грамацького була загальна характеристика договірних відносин зі зберігання, в них опосередковано згадувалося про договір зберігання автотransпортних засобів. Договір зберігання автотransпортних засобів як правочин був предметом дослідження О. В. Батожської, але предмет її дослідження не вийшов за межі цивільно-правових властивостей даних послуг.

Поряд із цим, зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів на спеціальних майданчиках і стоянках розглядалось А.Т. Комзюком, Т. О. Коломоєць в контексті адміністративно-примусових заходів, Д.Ф. Бортняком в розумінні заходів забезпечення адміністративно-деліктного провадження, О.М. Бандуркою в значенні заходів адміністративного припинення.

Загалом же правовідносини щодо надання послуг зі зберігання транспортних засобів не є результатом глибоких наукових розробок. До теперішнього часу відсутнє теоретичне осмислення адміністративно-правових та організаційно-управлінських відносин даної сфери.

Сукупність наведених обставин створила передумови для віднесення наукових розвідок зазначеної проблематики до актуальних та обумовила вибір теми дослідження, а також сприяла визначенню відповідних напрямів, що забезпечать їх належне теоретико-правове опрацювання.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертація виконана відповідно до Пріоритетних напрямів розвитку правової науки на 2011-2015 рр., затверджених постановою загальних зборів Національної академії правових наук України від 24.09.2010 р. № 10-14, Переліку пріоритетних напрямів наукового забезпечення діяльності органів внутрішніх справ України на період 2015-2019 рр., затвердженого наказом МВС України від 16.03.2015 № 275, Основних напрямів наукових досліджень Національної академії внутрішніх справ на 2014-2017 рр.

Тему дисертації затверджено Вченою радою Національної академії внутрішніх справ 05 травня 2014 року (протокол № 11).

Мета і задачі дослідження. *Мета* дисертаційного дослідження полягає в тому, щоб на основі аналізу існуючих наукових підходів, а також чинного законодавства України і практики його реалізації визначити сутність та особливості адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів в умовах їх реформування, а також окреслити шляхи його вдосконалення.

Для досягнення зазначеної мети в дисертації були поставлені такі основні *задачі*:

- визначити поняття та ознаки послуг зберігання транспортних засобів;
- охарактеризувати джерела адміністративно-правового регулювання послуг зберігання транспортних засобів;
- з'ясувати особливості правового становища підрозділів ОВС як учасника послуг зберігання транспортних засобів;
- визначити поняття, мету, завдання, функції та принципи адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання транспортних засобів;
- охарактеризувати суб'єктів адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання транспортних засобів та особливості їх діяльності;
- з'ясувати форми та методи адміністративно-правового регулювання праввідносин у сфері зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів;
- сформулювати пропозиції та рекомендації щодо вдосконалення адміністративного законодавства, яке визначає порядок надання послуг щодо зберігання транспортних засобів.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини з надання послуг органами внутрішніх справ, що виникають під час, до або після надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів.

Предметом дослідження є адміністративно-правове регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів.

Методи дослідження. Методологічною основою дисертаційного дослідження є сукупність методів і прийомів наукового пізнання. Загальнометодологічну основу дисертаційного дослідження становить діалектичний метод наукового пізнання. За допомогою *діалектичного методу*,

а саме на основі узагальнюючих положень теорії та практики, взаємозв'язку об'єктивного та суб'єктивного, розглянуто усі питання теми, зокрема, визначено поняття та ознаки послуг зберігання транспортних засобів, охарактеризовано джерела адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання транспортних засобів, з'ясовано особливості правового становища ОВС як учасника послуг щодо зберігання транспортних засобів, визначено поняття, мету, завдання, функції, принципи, форми та методи адміністративно-правового регулювання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів, охарактеризовано суб'єктів адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання транспортних засобів та особливості їх діяльності (підрозділи 1.1-2.3). За допомогою *термінологічного аналізу та методу операційних понять* визначався об'єм поняття послуг зберігання транспортних засобів, поняття адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово вилучених транспортних засобів, його мети, завдань, функцій, принципів, форм та методів (підрозділи 1.1, 2.1, 2.3). Кожний об'єкт наукового дослідження окремо та у взаємодії з іншими як єдине ціле характеризувався за допомогою *системного підходу* (підрозділи 1.1-2.3). Особливо цей метод використовувався під час визначення завдань, принципів та суб'єктів адміністративно-правового регулювання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів, місця ОВС у послугах зберігання транспортних засобів (підрозділи 1.3, 2.1, 2.2). *Метод порівняльного правознавства* було покладено в основу аналізу та співставлення національного законодавства, що регулює послуги зберігання, із законодавством Російської Федерації та Республіки Білорусь (підрозділи 1.1, 2.2, додаток Д). *Формально-логічний метод, методи аналізу і синтезу* використано для визначення шляхів удосконалення адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів (підрозділи 2.2 та 2.3).

Нормативною основою роботи є Конституція України, Кодекс України про адміністративні правопорушення, Цивільний кодекс України, Господарський кодекс України, Закони України, підзаконні нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України, Міністерства внутрішніх справ України, Держспоживінспекції України, Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, рішення органів місцевого самоврядування. Дисертантом вивчено також окремі положення законодавства Російської федерації та Республіки Білорусь, що регулює послуги зберігання.

Інформаційну та емпіричну основу дослідження становлять узагальнення практичної діяльності різних органів державної влади, досвід зарубіжних країн, політико-правова публіцистика, довідкові видання, статистичні матеріали та веб-сайти мережі Інтернет.

Наукова новизна одержаних результатів визначається тим, що дисертація є одним із перших у вітчизняній науці адміністративного права

комплексних досліджень адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих органами внутрішніх справ транспортних засобів в умовах їх реформування. У результаті проведеного дослідження сформульовано низку нових наукових положень і висновків, запропонованих особисто здобувачем. Зокрема:

уперше:

- визначено, що адміністративно-правове регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів – це цілеспрямований вплив норм адміністративного права на відносини, що виникають, змінюються або припиняються під час, до або після надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів;

- сформульовано мету адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів, його завдання, функції, принципи, форми та методи;

- визначено, що суб'єкти адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів – це органи державної влади та місцевого самоврядування, їх посадові особи, що наділені владними повноваженнями впливати на сферу послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів;

- обґрунтовано, що об'єктом адміністративно-правового регулювання в послугах зберігання транспортних засобів є організація самих послуг та порядок їх надання, а також відносини, що виникають під час, до або після їх надання між зберігачем та особою, яка отримує такі послуги, з усіх питань, передбачених законом і не врегульованих договором, та відносини між органами державою влади, місцевого самоврядування, з однієї сторони, та зберігачами транспортних засобів, з іншої сторони;

удосконалено:

- поняття послуг щодо зберігання транспортних засобів та визначено його як дії нематеріального характеру уповноваженої особи, що виконуються на підставі договору чи закону, з метою задоволення потреб інших осіб та спрямовані на забезпечення схоронності транспортних засобів і недопущення негативного впливу на них внутрішніх і зовнішніх факторів;

- послідовну характеристику послуг, послуг зберігання та послуг зберігання транспортних засобів як економічних та правових категорій, а також характеристику їх комплексної приватно-публічної правової природи;

- теоретичні положення стосовно зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів на спеціальних майданчиках і стоянках як виду послуг зберігання транспортних засобів, під час надання яких виникають цивільні або господарські правовідносини;

дістало подальшого розвитку:

- розуміння джерел адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання транспортних засобів шляхом доведення їх приналежності до інституту адміністративного права з подальшою їх класифікацією за різними критеріями;

- наукові положення щодо регулятивної та правоохоронної форми адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів, що дало можливість стверджувати, що діяльність у межах регулятивної форми (за якої організовується діяльність з надання послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів) напряду забезпечує діяльність у межах правоохоронної форми (щодо забезпечення безпеки дорожнього руху) і навпаки, тобто вони взаємозалежні.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що вони становлять як науково-теоретичний, так і практичний інтерес у:

- *науково-дослідній сфері* – висновки дисертаційного дослідження можуть слугувати теоретичною основою для подальшої розробки проблем адміністративно-правового регулювання послуг зберігання (акти впровадження Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ від 10.09.2015 та Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна» від 17.08.2015);

- *правотворчості* – у результаті дослідження сформульовано ряд пропозицій щодо внесення змін і доповнень до чинного законодавства України, зокрема, до ст. 14.1.32. Податкового кодексу України, Закону України «Про Антимонопольний комітет України», Порядку тимчасового затримання та зберігання транспортних засобів на спеціальних майданчиках і стоянках, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.12.2008 № 1102 (далі – Порядок № 1102), Положення про Державну інспекцію України з питань захисту прав споживачів, затвердженого указом Президента України від 13.04.2011 № 465/2011 (далі – Положення № 465), Правил зберігання транспортних засобів на автостоянках, затверджених Постановою Кабінету Міністрів України від 22.01.1996 № 115 (далі – Правила № 115);

- *правозастосовній сфері* – використання одержаних результатів надасть змогу вдосконалити діяльність підрозділів Державної автомобільної інспекції Міністерства внутрішніх справ України по наданню послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів, Антимонопольного комітету України в забезпеченні державного захисту конкуренції у послугах зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів;

- *навчальному процесі* – матеріали дисертації використовуються під час проведення занять із таких дисциплін, як: «Адміністративна діяльність ОВС», «Адміністративне право» та «Адміністративна відповідальність» (акти впровадження Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ від 11.09.2015 та Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна» від 18.08.2015).

Апробація результатів дисертації. Результати дослідження, його основні висновки й рекомендації доповідалися на науково-практичних конференціях: Особливості розвитку законодавства України у контексті євроінтеграційних процесів (Харків, 2015); «Дотримання прав людини: сучасний стан правового регулювання та перспективи його вдосконалення»

(Київ, 2015).

Публікації. Основні положення й результати дисертації викладені в семи наукових публікаціях, чотири з яких опубліковані у наукових фахових виданнях України, одна у зарубіжному науковому виданні, а також двох тезах доповідей на науково-практичних конференціях.

Структура та обсяг дисертації. Дисертація складається зі вступу, двох розділів, що об'єднують шість підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг роботи становить 249 сторінок, з яких основного тексту – 186 сторінок. Список використаних джерел складається із 232 найменувань і займає 26 сторінок, додатки викладено на 37 сторінках.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У **вступі** обґрунтовано актуальність теми дисертації, визначено її зв'язок з науковими планами та програмами, розкрито мету і задачі, об'єкт і предмет, окреслено методи дослідження, наукову новизну та практичне значення одержаних результатів, наведено відомості щодо апробації результатів дослідження та публікацій.

Розділ 1 «Послуги щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів як об'єкт адміністративно-правового регулювання» складається з трьох підрозділів, у яких визначаються поняття та ознаки послуг щодо зберігання транспортних засобів, охарактеризовано джерела адміністративно-правового регулювання надання послуг зберігання транспортних засобів, з'ясовуються особливості правового становища ОВС як учасника надання послуг щодо зберігання транспортних засобів.

У *підрозділі 1.1 «Поняття та ознаки послуг щодо зберігання транспортних засобів»* визначено поняття послуг щодо зберігання транспортних засобів та їх ознак, а також виділенню у відносинах надання послуг даного роду тих елементів, що підлягають адміністративно-правовому регулюванню.

З метою з'ясування поняття «послуг щодо зберігання транспортних засобів» та їх ознак, в контексті адміністративно-правового регулювання, здійснено аналіз наукових підходів до встановлення сутності та змісту таких категорій, як «послуга», «зберігання», «транспортні засоби», «зберігання транспортних засобів» та «послуги зберігання транспортних засобів як правовідносини». Проаналізовано чинне законодавство, де містяться зазначені терміни.

В контексті характеристики поняття «послуга», з'ясовано, що послуга може розглядатись як економічна так і правова категорія. Наголошено, що послуга як правова категорія може бути не тільки комерційною або некомерційною господарською діяльністю, але й діяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, наділених господарською компетенцією, якщо вона здійснюється на підставі та в межах положення про

відповідний орган. Щодо терміну «зберігання», то доведено, що як правова категорія зберігання є не просто видом послуг, а видом договірних правовідносин, в межах яких такого роду послуги опосередковуються. Розкрито та проаналізовано адміністративно-правову природу поняття «зберігання». В свою чергу терміни «транспортні засоби» та «зберігання транспортних засобів» розкрито з позиції правової науки. Встановлено юридичні неточності правового закріплення поняття «зберігання транспортних засобів», запропоновано внесення низку змін до відповідного законодавства.

Запропоновано авторське визначення поняття «послуг щодо зберігання транспортних засобів». Окрему увагу присвячено характеристиці правової природи зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів на спеціальних майданчиках і стоянках. З метою з'ясування адміністративно-правової зберігання транспортних засобів проаналізовано відповідне адміністративне законодавство. Доведено, що об'єктом адміністративно-правового регулювання в послугах зберігання транспортних засобів є їх організація та порядок надання.

У підрозділі 1.2 *«Джерела адміністративно-правового регулювання послуг щодо зберігання транспортних засобів»* з урахуванням аналізу точок зору, викладених у наукових працях учених різних часів, визначено поняття, значення та зміст джерел адміністративно-правового регулювання послуг щодо зберігання транспортних засобів, проведено їх класифікацію.

Серед джерел адміністративно-правового регулювання послуг щодо зберігання транспортних засобів названо та проаналізовано норми Конституції України. Доведено, що вихідним моментом конституційних основ адміністративно-господарських відносин є принцип, відповідно до якого органи державної влади і органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі та в межах повноважень і у спосіб, передбачений Конституцією і чинними законами України. Акцентовано увагу на закріпленні у Конституції України вихідних положень організації діяльності органів виконавчої влади у сфері встановлення правил щодо надання послуг по зберігання транспортних засобів.

Наголошено, що значне місце серед джерел адміністративно-правового регулювання послуг щодо зберігання транспортних засобів займають відповідні норми законів України, адже Закони України надають органам державної влади та місцевого самоврядування право здійснювати публічно-владні повноваження в сфері визначення правил зберігання транспортних засобів.

Серед підзаконних актів, джерел адміністративно-правового регулювання послуг щодо зберігання транспортних засобів, проаналізовано укази та розпорядження Президента України, постанови і розпорядження Кабінету Міністрів України, а також постанови, накази і інструкції міністерств, відомств та державних комітетів, що носять галузеву спрямованість і безпосередньо встановлюють правила надання послуг щодо зберігання транспортних засобів.

Особливу увагу приділено аналізу нормативно-правових актів, які регламентують надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих органами внутрішніх справ транспортних засобів. Наприкінці підрозділу запропоновано власне визначення джерел адміністративно-правового регулювання послуг зберігання транспортних засобів та наведено їх класифікацію за таким критеріями, як юридична сила, суб'єкт прийняття, зміст норми, тощо.

У підрозділі 1.3 «Особливості правового становища ОВС як учасника послуг зберігання транспортних засобів» з'ясовано етимологічне походження термінів «статус» та «правовий статус», на підставі чого правовий статус розглянуто, як систему визначених і гарантованих державою прав, свобод і обов'язків особи, що персоніфікують індивіда як суб'єкта права та, як юридично закріплене становище суб'єкта в суспільстві та державі, що фіксує фактичний (соціальний) статус особи.

Виокремлено загальнотеоретичну конструкцію правового статусу, на підставі чого запропоновано структуру правового статусу ОВС як учасника послуг зберігання транспортних засобів. Проаналізовано права та обов'язки ОВС як учасника послуг зберігання транспортних засобів задля чого окреслено мету, завдання та функції ОВС у досліджуваній царині. З'ясовано особливості правового становища ОВС як учасника послуг зберігання транспортних засобів.

Розділ 2 «Елементи адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів» містить три підрозділи, в яких визначено поняття, мету, завдання, функції та принципи адміністративно-правового регулювання надання послуг зберігання транспортних засобів, охарактеризовуються суб'єкти адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання транспортних засобів та особливості їх діяльності, з'ясовуються форми та методи адміністративно-правового регулювання правовідносин у сфері зберігання транспортних засобів.

У підрозділі 2.1 «Поняття, мета, завдання, функції та принципи адміністративно-правового регулювання надання послуг зберігання транспортних засобів» здійснено теоретичне узагальнення наукових підходів вчених до визначення поняття «правове регулювання». Окреслено основні характерні ознаки правового регулювання надання послуг зберігання транспортних засобів на підставі чого виявлено відповідні ознаки адміністративно-правового регулювання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів.

З метою визначення досліджуваного у даному підрозділі поняття, охарактеризовано поняття «адміністративно-правове регулювання» та окреслено коло суспільних відносин, які регулюються нормами адміністративного права. До елементів адміністративно-правового регулювання віднесено: адміністративно-правові норми; методи, засоби адміністративного права; механізм адміністративно-правового регулювання в

цілому. З'ясувавши поняття правового регулювання та адміністративно-правового регулювання, визначено поняття адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів та наведено його найсуттєвіші ознаки.

Мету адміністративно-правового регулювання надання послуг зберігання транспортних засобів розкрито, ґрунтуючись на аналізі предмету адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів. Встановлено, що кінцевою метою адміністративно-правового регулювання взагалі є забезпечення прав і свобод людини під час здійснення тієї або іншої діяльності, у зв'язку з чим наголошено, що основною метою адміністративно-правового регулювання надання послуг зберігання транспортних засобів є встановлення державою правил надання таких послуг.

Наголошено, що важливими елементами механізму адміністративно-правового регулювання будь-якою сферою суспільного життя, в тому числі і послугами зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів, є також його завдання та функції. Здійснено етимологічний аналіз зазначених термінів. Охарактеризовано співвідношення понять «завдання» та «функції». Окреслено основні завдання та функції адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів.

Обстоюється позиція, що здійснення адміністративно-правового регулювання неможливе без відповідних принципів правового регулювання. Такі принципи визначено, як стійкий фундамент регулювання, яким, в свою чергу, виступають першооснови, основні засади, за якими діє система, що регулюється. Принципи адміністративно-правового регулювання надання послуг зберігання транспортних засобів об'єднано у дві групи: загальні та спеціальні. Проаналізовано системи досліджуваних принципів.

У підрозділі 2.2 «Суб'єкти адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання транспортних засобів та особливості їх діяльності» встановлено, що суб'єктами адміністративно-правового регулювання є органи державної влади та місцевого самоврядування, їх посадові особи, що наділені відповідними владними повноваженнями

До суб'єктів адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання транспортних засобів віднесено: а) Верховну Раду України (доведено, що хоча парламент прямо не регулює відносини, що виникають під час, до або після надання послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів, він встановлює основні засади здійснення такої діяльності, засади здійснення органами виконавчої та судової влади регулятивного впливу на неї, а також правові основи здійснення органами виконавчої влади контролю та нагляду за нею); б) Президент України (Президент України у послугах зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів діє як суб'єкт загальної компетенції, як гарант дотримання прав та свобод учасників досліджуваних правовідносин, а його адміністративно-правовий вплив на вказані правовідносини є

опосередкованим, так як він створює умови для функціонування інших суб'єктів із загальною, галузевою, спеціальною та контрольною компетенцією); в) Кабінет Міністрів України (здійснює основний регулятивний вплив у сфері надання послуг щодо зберігання транспортних засобів); г) Міністерство юстиції України; г) Міністерство економічного розвитку і торгівлі України; д) Антимонопольний комітет України; є) Державну інспекцію України з питань захисту прав споживачів; ж) Міністерство внутрішніх справ України; з) Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, тощо. Наведено та охарактеризовано повноваження кожного із зазначених суб'єктів адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання транспортних засобів. Встановлено особливості їх діяльності у сфері адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання транспортних засобів

У підрозділі 2.3 «Форми та методи адміністративно-правового регулювання правовідносин у сфері зберігання транспортних засобів» розкрито підходи вчених до характеристики форм та методів адміністративно-правового регулювання, на підставі чого визначено поняття форми та методи адміністративно-правового регулювання правовідносин у сфері зберігання транспортних засобів.

Виокремлено та проаналізовано правові та неправові форми адміністративно-правового регулювання правовідносин у сфері зберігання транспортних засобів. Доведено, що найбільш важливою правовою формою регулювання правовідносин у сфері зберігання транспортних засобів є видання нормативно-правових актів – це провідна форма адміністративно-правового регулювання, що передбачає розпорядчу діяльність органів державного управління, спрямовану на виконання закону шляхом встановлення певних підзаконних загальних правил у тій чи іншій сфері. Проаналізовано акти державного управління у сфері зберігання транспортних засобів. Серед інших правових форм, названо та проаналізовано такі форми, як: видання ненормативних та індивідуальних правових актів, вчинення інших юридично значущих дій на основі закону або на основі виданого підзаконного нормативно-правового акта управління та укладення адміністративних договорів. До неправових форм регулювання правовідносин у сфері зберігання транспортних засобів віднесено: здійснення організаційних операцій, виконання матеріально-технічних операцій. Охарактеризовано зазначені форми регулювання правовідносин у сфері зберігання транспортних засобів.

Акцентовано увагу, що розгляд форм тісно взаємопов'язаний з методами адміністративно-правового регулювання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів. Розкрито підходи вчених до розумінні термін «метод», який у найбільш узагальненому сенсі означає спосіб чи прийом здійснення чого-небудь. Обгрунтовано, що методи адміністративно-правового регулювання послуг зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів залежать від компетенції та форм

діяльності відповідних державних структур, які організують практичне досягнення мети та завдань такої діяльності. Охарактеризовано методи адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів.

ВИСНОВКИ

У дисертації наведено теоретичне узагальнення та нове вирішення наукового завдання, яке полягає у визначенні сутності та особливостей адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих органами внутрішніх справ транспортних засобів в умовах їх реформування. В результаті проведеного дослідження сформульовано ряд висновків, пропозицій та рекомендацій, спрямованих на досягнення поставленої мети. Основні з них наведено нижче.

1. Встановлено, що послуги зберігання транспортних засобів – це дії нематеріального характеру уповноваженої особи, що виконуються на підставі договору чи закону, з метою задоволення потреб інших осіб, та спрямовані на забезпечення схоронності транспортних засобів, й недопущення негативного впливу на них внутрішніх і зовнішніх факторів.

Визначено ознаки послуг зберігання транспортних засобів, та запропоновано розділити їх на дві групи: До першої групи відносяться ті, що пояснюють їх суть як категорію ринкової економіки. Наприклад, зазначені послуги є видом підприємницької або некомерційної господарської діяльності, або діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, наділених господарською компетенцією; видом господарської операції; зовнішнім вираженням (формою) конкретного роду ринкових економічних відносин тощо.

Другу групу складаються ознаки, що називають послуги зберігання транспортних засобів одним із об'єктів цивільних прав, об'єктом цивільно- або господарсько-правового договору, видом цивільно-правових або господарсько-правових відносин, підставою надання послуг зберігання транспортних засобів є договір або закон тощо. Такі ознаки характеризують зазначені послуги як правову категорію.

Послуги зберігання транспортних засобів як правовідносини мають комплексну приватно-публічну правову природу та регулюються методами, що їй відповідають.

Доведено, що зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів на спеціальних майданчиках і стоянках не відноситься до адміністративних послуг, а є одним із видів послуг зберігання транспортних засобів, під час надання яких виникають цивільні або господарські правовідносини.

Обґрунтовано, що об'єктом адміністративно-правового регулювання в послугах зберігання транспортних засобів є організація самих послуг та порядок їх надання, а також відносини, що виникають під час, до або після їх

надання між зберігачем та особою, яка отримує такі послуги, з усіх питань, які передбачені законом, та відносини між органами державою влади, місцевого самоврядування, з однієї сторони, та зберігачами транспортних засобів, з іншої сторони.

Адміністративно-правове регулювання послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів полягає в тому, що підстава їх виникнення, здійснення та припинення закріплюється державою у вигляді публічно-правових приписів в імперативному порядку на рівні закону.

2. Встановлено, що у послугах зберігання транспортних засобів відносини, що виникають під час, до або після їх надання підпадають під дію норм адміністративно-господарського права – інституту адміністративного права.

Такі норми в загальній сукупності складають значну дещо самостійну групу. Проте всі вони являються частинами субінститутів адміністративного права (наприклад, інституту патентування підприємницької діяльності тощо).

До них належать норми Конституції України, Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, Кодексу України про адміністративні правопорушення, Податкового кодексу України, закони та підзаконні акти України, державні будівельні норми тощо.

Доведено, що джерела адміністративно-правового регулювання послуг зберігання транспортних засобів поділяються за окремими напрямками (функціями) такого регулювання на норми, що передбачають: прийняття регуляторних актів у сфері послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів; застосування окремих засобів державного регулювання послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів; здійснення державного контролю за діяльністю зберігачів тимчасово затриманих транспортних засобів тощо. Зазначені норми поділяються за обсягом правового регулювання на адміністративно-правові норми загального характеру та спеціального; за способом правового регулювання поведінки суб'єктів адміністративної діяльності – норми-завдання, норми-принципи, норми-дефініції, норми-вказівки, норми-заборони, норми-рекомендації, норми-стандарти та нормативи; в залежності від змісту – матеріальні і процесуальні.

3. Визначено, що особливостями правового становища підрозділів ОВС як учасника послуг зберігання транспортних засобів є те, що на відміну від звичайних учасників послуг зберігання, ОВС, в першу чергу, є спеціалізованими державними установами, на які покладено обов'язок здійснювати правоохоронну функції. Відтак органи внутрішніх справ можуть зберігати транспортні засоби виключно для забезпечення виконання цього обов'язку, в межах своєї компетенції, встановленої законом, а також за умови спеціального доручення.

В системі ОВС у послугах зберігання транспортних засобів можуть брати участь лише зберігання транспортних засобів можуть брати участь лише підрозділи органів внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку

дорожнього руху, для яких зберігання транспортних засобів на спеціальних майданчиках чи автостоянках є однією із умов здійснення ними такого напряму зовнішньої адміністративної діяльності ОВС як забезпечення безпеки дорожнього руху.

В таких послугах підрозділи органів внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху діють як орган виконавчої влади у межах наданої їй цивільної та господарської компетенції, а саме: як зберігач тимчасово затриманих транспортних засобів, доставлених на її власний спеціальний майданчик чи стоянку. Такий статус виникає у підрозділів патрульної поліції, якщо вони забезпечені особистими спеціальними майданчиками або стоянками.

Також, особливістю правового становища ОВС як учасника послуг зберігання транспортних засобів є те, що підрозділи органів внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху мають право зберігати лише ті транспортні засоби, які були тимчасово затримані ними в порядку ст. 265-2 КУпАП.

Найбільш виразною особливістю правового становища ОВС визначено те, що під час зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів уповноваженими підрозділами органів внутрішніх справ України, які забезпечують безпеку дорожнього руху на власних спеціальних майданчиках чи стоянках, останні, будучи органом виконавчої влади, одночасно поєднують в собі правове становище суб'єкта владних повноважень, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки дорожнього руху в Україні, та правове становище зберігача, як учасника цивільних та господарських відносин, обмеженого надою йому законом компетенцією. При цьому встановлено, що в системі органів внутрішніх справ, та й взагалі в системі органів виконавчої влади України, підрозділи органів внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху – єдині державні установи, що наділені таким подвійним правовим статусом.

Доведено, що органи внутрішніх справ, діючи в особі підрозділів, що забезпечують безпеку дорожнього руху, беруть участь у послугах зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів в якості зберігача або ж в якості прямого чи опосередкованого організатора надання таких послуг іншими суб'єктами, визначеними законодавством – державними підприємствами, які належать до сфери управління Міністерства внутрішніх справ України або підприємствами, установами та організаціями недержавної форми власності.

4. Визначено, що адміністративно-правове регулювання надання послуг зберігання транспортних засобів – це цілеспрямований вплив норм адміністративного права, на відносини, що виникають, змінюються або припиняються під час, до або після надання послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів.

Метою адміністративно-правового регулювання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів є, по-перше, створення конкретних умов для реалізації органами внутрішніх справ

державної політики у сфері безпеки дорожнього руху в Україні, а, по-друге, встановлення та забезпечення господарського та цивільного правопорядку у сфері послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів.

Доведено, що завданнями адміністративно-правового регулювання послуг зазначеного виду є: запровадження та забезпечення функціонування єдиних на всій території України правил організації та функціонування спеціальних майданчиків та стоянок, призначених для зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів; забезпечення підрозділів органів внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху земельними ділянками, необхідними для розміщення спеціальних майданчиків та стоянок; забезпечення та захист прав і публічних законних інтересів зберігачів тимчасово затриманих транспортних засобів, споживачів послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів; забезпечення розвитку добросовісної конкуренції під час організації та надання послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів; забезпечення єдиного порядку формування, встановлення та застосування зберігачами цін на такі послуги; забезпечення раціонального та ефективного використання державних коштів; запобігання вчиненню правопорушень у розглядуваній сфері правовідносин, притягнення до відповідальності винних осіб; запобігання і протидія корупції у цій сфері правовідносин, відшкодування збитків, завданих внаслідок вчинення корупційних правопорушень, інтересів юридичних осіб, інтересів держави; забезпечення здійснення державного контролю (нагляду) у сфері послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів.

Функції адміністративно-правового регулювання послуг даного виду поділяються на загальні та спеціальні, з яких перші відповідають функціям державного регулювання господарською діяльністю, а другі – відображають особливості регулюючого впливу конкретного суб'єкта регулювання саме на послуги зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів.

До принципів адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів, як правил, основоположних ідей, на підставі яких здійснюється ця діяльність, і які забезпечують виконання завдань такої діяльності та досягнення мети її здійснення, відносяться загальні принципи (об'єктивності адміністративно-правового регулювання у зазначеній сфері правовідносин; демократизму; законності; правової впорядкованості та ін.) та спеціальні принципи (здійснення тимчасового затримання транспортного засобу шляхом його доставлення на спеціальний майданчик чи стоянку лише за умови, якщо розміщення затриманого транспортного засобу суттєво перешкоджає дорожньому руху; відповідальності зберігачів за схоронність тимчасово затриманих транспортних засобів тощо).

5. Обґрунтовано, що суб'єкти адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання транспортних засобів – це органи державної влади та місцевого самоврядування, їх посадові особи, що наділені владними повноваженнями впливати на сферу послуг зберігання тимчасово затриманих

транспортних засобів з метою встановлення та забезпечення в ній господарського та цивільного правопорядку, а також створення конкретних умов для реалізації органами внутрішніх справ державної політики у сфері безпеки дорожнього руху в Україні.

Вказані суб'єкти поділяються на групи: загальної компетенції (Верховна Рада України та Президент України), галузевої компетенції (Міністерство економічного розвитку і торгівлі, Міністерство юстиції України), спеціальної компетенції (Антимонопольний комітет України, Держспоживінспекція України), змішаної компетенції – загальної та спеціальної (Кабінет Міністрів України). Окремо виділяються суб'єкти, владно-розпорядча діяльність яких є передумовою виникнення послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів (МВС України, Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, органи місцевого самоврядування).

Особливості діяльності кожного з них полягають у тому, що кожен із них прямо чи опосередковано впливає на послуги вказаного виду, виключно в межах своїх повноважень, наданих законом.

6. Встановлено, що форми адміністративно-правового регулювання правовідносин у сфері зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів – це зовнішнє вираження діяльності публічної адміністрації у межах наданої їй компетенції, що здійснюється з метою встановлення та забезпечення господарського та цивільного правопорядку у сфері послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів, а також створення конкретних умов для реалізації органами внутрішніх справ державної політики у сфері безпеки дорожнього руху в Україні.

До правових форм адміністративно-правового регулювання відносин у сфері зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів відносяться наступні форми: видання нормативно-правових актів; видання ненормативних та індивідуальних правових актів; вчинення інших юридично значущих дій на основі закону або на основі виданого підзаконного нормативно-правового акта управління. Особливість таких форм полягає в тому, що до них не відноситься така правова форма як укладення адміністративних договорів.

До неправових форм адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів відносяться: здійснення організаційних дій та виконання матеріально-технічних операцій.

Окремо виділено регулятивну та правоохоронну форми адміністративно-правового регулювання послуг вказаного виду. При цьому доведено, що ці форми вирізняються особливістю, яка полягає в тому, що діяльність в межах регулятивної форми (за якої організовується діяльність з надання послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів) напряду забезпечує діяльність в межах правоохоронної форми (по забезпеченню безпеки дорожнього руху) і навпаки, тобто вони взаємозалежні.

Методи адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів – це різноманітні способи, прийоми і засоби цілеспрямованого впливу органів державної влади, місцевого самоврядування та їх посадових осіб на свідомість, волю і поведінку учасників послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів.

Вони включають в себе частину методів, що використовуються для адміністративно-правового регулювання послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів, як виду економічної діяльності, так і методів, характерних для державного управління в цілому.

7 Сформульовані конкретні пропозиції по вдосконаленню адміністративно-правового регулювання вказаної сфери послуг шляхом внесення змін та доповнень до законодавства, що встановлює повноваження Кабінету Міністрів України, Антимонопольного комітету України, внесення змін та доповнень до Правил зберігання транспортних засобів на автостоянках, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 22 січня 1996 р. № 115, Порядку тимчасового затримання та зберігання транспортних засобів на спеціальних майданчиках і стоянках, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2008 р. № 1102, Положення про Державну інспекцію України з питань захисту прав споживачів, затвердженого Указом Президента України від 13 квітня 2011 р. № 465/201.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ АВТОРОМ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

1. Сак В. М. Адміністративно-правове регулювання послуг щодо зберігання транспортних засобів / В. М. Сак // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки». – 2013. – Спеціальний випуск – Том 2. – С. 48–51.

2. Сак В. М. Джерела адміністративно-правового регулювання послуг щодо зберігання транспортних засобів / В. М. Сак // Митна справа. – 2013. – Спецвипуск. – С. 111-116.

3. Сак В. М. Форми адміністративно-правового регулювання правовідносин у сфері зберігання транспортних засобів / В. М. Сак // Науковий вісник Академії муніципального управління. Серія «Право». – 2014. – Випуск 2. – С. 134-139

4. Сак В.М. Шляхи удосконалення діяльності суб'єктів надання послуг щодо зберігання транспортних засобів / В .М. Сак // Юридична наука – 2015. – № 6. – С. 96-104.

5. Сак В. Н. Система субъектов регулирования предоставления услуг по хранению временно задержанных ОВД транспортных средств / В. Н. Сак // Право и Политика. – 2015. – № 1. – С. 150-154.

6. Сак В. М. Теоретичні засади послуг щодо зберігання транспортних засобів / В. М. Сак // Особливості розвитку законодавства України у контексті

євроінтеграційних процесів: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 5-6 черв. 2015 р.). – Х. : Східноукраїнська наукова юридична організація, 2015. – С. 77-78.

7. Сак В.М. Щодо законопроектної роботи уряду у сфері зберігання транспортних засобів / В. М. Сак // Дотримання прав людини: сучасний стан правового регулювання та перспективи його вдосконалення // Матеріали другої звітної Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 5 берез. 2015 р.) : зб. наук. пр. – К. : Нац. акад. внутр. справ, 2015. – С. 32-36.

АНОТАЦІЯ

Сак В. М. Адміністративно-правове регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів. – *На правах рукопису.*

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. – Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ. – Дніпропетровськ, 2016.

Дисертацію присвячено вивченню питань щодо адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів. У дисертації визначено поняття та ознаки послуг зберігання транспортних засобів. Проведено характеристику джерел адміністративно-правового регулювання послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів, з'ясовано особливості правового становища ОВС як учасника послуг зберігання транспортних засобів. Визначено поняття, мету, завдання, функції та принципи адміністративно-правового регулювання надання послуг зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів. Охарактеризовано суб'єктів адміністративно-правового регулювання надання послуг щодо зберігання транспортних засобів та особливості їх діяльності. З'ясовано форми та методи адміністративно-правового регулювання правовідносин у сфері зберігання транспортних засобів. Сформульовано низку положень та пропозицій щодо внесення змін і доповнень до законодавства, що регулює надання послуг щодо зберігання тимчасово затриманих ОВС транспортних засобів.

Ключові слова: адміністративно-правове регулювання, транспортний засіб, органи внутрішніх справ, зберігання, форми, методи, завдання, функції, суб'єкти, органи виконавчої влади, адміністративні правовідносини, механізм адміністративно-правового регулювання.

АННОТАЦИЯ

Сак В. Н. Административно-правовое регулирование предоставления услуг по хранению временно задержанных ОВД транспортных средств. – *На правах рукописи.*

Диссертация на соискание ученой степени кандидата юридических наук по специальности 12.00.07 — административное право и процесс; финансовое право; информационное право. — Днепропетровский государственный университет внутренних дел. – Днепропетровск, 2016.

Диссертация посвящена изучению вопросов административно-правового регулирования предоставления услуг по хранению временно задержанных ОВД транспортных средств. В результате диссертационного исследования, выполненного на основе анализа действующего законодательства Украины и практики его реализации, теоретического осмысления многочисленных научных трудов в различных областях юриспруденции, предложено новое решение научной задачи, что проявляется в определении понятия и признаков услуг хранения транспортных средств; характеристике источников административно-правового регулирования услуг хранения транспортных средств; выяснении особенностей правового положения ОВД как участника услуг хранения транспортных средств; определении понятия, цели, задач, функций и принципов административно-правового регулирования предоставления услуг хранения временно задержанных транспортных средств; характеристике субъектов административно-правового регулирования предоставления услуг по хранению транспортных средств и особенностей их деятельности; выяснении форм и методов административно-правового регулирования правоотношений в сфере хранения транспортных средств. представителя по обеспечению прав подозреваемого; прокурорский надзор в форме процессуального руководства соблюдением прав подозреваемого; судебный контроль за соблюдением прав подозреваемого.

Доказано, что административно-правовое регулирование услуг хранения временно задержанных транспортных средств заключается в том, что основание их возникновения, осуществления и прекращения закрепляется государством в виде публично-правовых предписаний в императивном порядке на уровне закона. Определено, что административно-правовое регулирование предоставления услуг хранения временно задержанных ОВД транспортных средств – это целенаправленное воздействие норм административного права, на отношения, которые возникают, изменяются или прекращаются во время, до или после предоставления услуг хранения временно задержанных транспортных средств.

Установлено, что формы административно-правового регулирования правоотношений в сфере хранения временно задержанных ОВД транспортных средств – это внешнее выражение деятельности публичной администрации в пределах предоставленной ему компетенции, осуществляется в целях установления и обеспечения хозяйственного и гражданского правопорядка в сфере услуг хранения временно задержанных транспортных средств, а также создание конкретных условий для реализации органами внутренних дел государственной политики в сфере безопасности дорожного движения в Украине. Определено, что методы административно-правового регулирования

услуг хранения временно задержанных ОВД транспортных средств – это различные способы, приемы и средства целенаправленного воздействия органов государственной власти, местного самоуправления и их должностных лиц на сознание, волю и поведение участников услуг хранения временно задержанных транспортных средств.

Сформулировано ряд положений и предложений по внесению изменений и дополнений в законодательство, регулирующее предоставление услуг по хранению временно задержанных ОВД транспортных средств.

Ключевые слова: административно-правовое регулирование, транспортное средство, органы внутренних дел, хранения, формы, методы, задачи, функции, субъекты, органы исполнительной власти, административные правоотношения, механизм административно-правового регулирования.

SUMMARY

Sak V. M. Administrative and legal regulation of services in storage of vehicles temporarily detained by internal affairs bodies. – *The manuscript.*

The thesis is for candidate degree of legal sciences in specialty 12.00.07 – Administrative Law and Procedure; Financial Law; Informational Law. – The Dnipropetrovs'k State University of Internal Affairs. – Dnipropetrovs'k, 2016.

The thesis deals with studying of issues related to administrative and legal regulation of the provision of services for the storage of means of transportation involving internal affairs bodies. The thesis defines the concept and features of services of means of transportation storage. The sources of administrative and legal regulation of the provision of services for the storage of means of transportation are characterized, features of the legal status of the police as a participant of services for the storage of means of transportation are revealed. The concept, purpose, objectives, functions and principles of administrative and legal regulation of the provision of services for the storage of means of transportation are defined. The subject of administrative and legal regulation of the provision of services for the storage of means of transportation and peculiarities of their activities are characterized. The form and methods of administrative and legal regulation of relations in the sphere of the storage of means of transportation are found out. A series of statements and proposals for amendments and additions to legislation regulating the provision of services for the storage of means of transportation involving Internal Affairs bodies are formulated.

Keywords: administrative and legal regulation, means of transportation, Internal Affairs bodies, storage, forms, methods, objectives, functions, subjects, executive authorities, administrative and legal relations, mechanism of administrative and legal regulation.